

Wallonië. Front National breekt door zonder partij-organisatie

In het Franstalige landsgedeelte is er reeds jarenlang een groot probleem voor extreem-rechts. Het Front National (FN) van Daniël Féret haalt regelmatig goede scores en heeft verschillende verkozenen. Maar er zit amper iets van partij-organisatie achter. Het FN wordt vooral gekenmerkt door opeenvolgende afsplitsingen en dissidenties. Bij de federale verkiezingen van juni 2007 waren er naast lijsten van het FN ook lijsten van FNB en Force Nationale. Er zijn ook pogingen om radicale groepen op te zetten zoals Nation.

Front National

Het FN werd in België opgezet in 1985. Jean-Marie Le Pen scoorde in 1984 een eerste belangrijke verkiezingsoverwinning en dat werd aandachtig gevolgd door extreem-rechts gezinde figuren in Franstalig België.

In Brussel was er bijvoorbeeld reeds langer een traditie van extreem-rechts, maar daar zaten die figuren in de traditionele partijen. Zo was er CEPIC, de extreem-rechtse vleugel van de christen-democratische PSC (de voorloper van CDH) onder leiding van Paul Van Den Boeynants. CEPIC had goede banden met onder meer de Parti des Forces Nouvelles (PFN) en haar militie, het Front de la Jeunesse. Het Front de la Jeunesse was in 1974 opgezet, maar werd in 1982 veroordeeld als privé-militie. Onder de leden van het Front de la Jeunesse bevond zich ook het latere VB-kopstuk Johan Demol. Het Front werd ontbonden en in 1983 omgevormd tot de PFN.

Het PFN zag het nieuwe Front National als een bedreiging, toch stapten een aantal leiders van de PFN in het Front National om er leidinggevende posities in te nemen. Dat was onder meer het geval met Daniel Gilson, Georges Matagne, Daniel Leskens, Patrick Cocriamont, Roland Pirard of Frédéric Erens (die nadien overstapte naar het VB en daar zelfs even jongerenvoorzitter was).

De oorsprong van het Front National lag aanvankelijk wel sterker bij de extreem-rechtse vleugel van de liberale partij PRL (nu MR). In de PRL waren er jarenlang extreem-rechtse figuren actief, onder meer rond de Schaarbeekse burgemeester Roger Nols die op gezegende leeftijd overigens zijn steun uitsprak voor het Front National. Ook FN-voorzitter Daniël Féret kwam uit de liberale partij.

Naar aanleiding van een bezoek van Le Pen aan Brussel in 1984 (op uitnodiging van Roger Nols) werd het Front National Belge opgezet onder leiding van Georges Magné, die goede banden had met de illegale neo-nazi groep Westland New Post. In 1985 ontstond vanuit het FNB het huidige FN dat op dat ogenblik werd versterkt door Daniël Féret en enkele medestanders.

Sindsdien kende het FN talloze afsplitsingen en affaires. Het kwam nooit tot kartels of samenwerking met andere radicale groeperingen zoals L'Assault of Agir. Dankzij de naam FN en de verwijzing naar het succes van het Franse FN van Le Pen, slaagt Féret er wel in om electoraal te scoren en telkens opnieuw terug te komen na nieuwe afsplitsingen. Dat leidt wel tot ongenoegen bij Le Pen die zich reeds uitdrukkelijk distantieerde van Féret. Het FN slaagt er niet in om een ernstige actieve kern uit te bouwen. In 2006 erkende de partij in de Franstalige media nog dat het over amper 450 betalende leden beschikt.

Het gebrek aan enige partijstructuur en organisatie leidde tot verschillende schandalen. Zo was er het

schandaal van de Zuid-Franse villa van Féret die was betaald met partijmiddelen (en dus met middelen die het FN van de overheid kreeg aangezien ruim 90% van de inkomsten van dotaties komen). De partij betaalt mee de huur voor de woning van Féret en dat via een schimmige maatschappij: Eurodim. Dezelfde maatschappij zou 250.000 euro hebben geleend van een FN-vzw om een villa voor Féret te kopen aan de Côte d'Azur...

Eerder kwam FN-senator Delacroix in opspraak omdat hij over een arsenaal wapens bleek te beschikken. Gemeenteraadslid Daniel Leskens (Anderlecht) was op een video te zien terwijl hij urineerde op Joodse graven. Darteville, gemeenteraadslid in Bergen, bleek niet over de nodige politieke en burgerlijke rechten te beschikken wegens zijn activiteiten als collaborateur aan het Oostfront tijdens WO2. Het Brusselse gemeenteraadslid Nadine Lemmens bracht zonder verpinken de Hitlergroet bij haar eedaflegging in 1995.

Féret zelf was naar eigen zeggen in de jaren '60 actief in het OAS, een Franse terroristische organisatie die zich verzette tegen de Algerijnse onafhankelijkheid. Hij heeft geen moeite met de neo-nazistische opvattingen van FN-leden.

Ondanks het electoraal succes zit het FN met grote problemen. Een partij met een dergelijk klein kader kan de situatie niet onder controle houden en haar openlijk nazisme kan zich tegen haar richten want daarvoor is geen basis aanwezig. Veel FN-stemmen zijn proteststemmen van mensen die een afkeer hebben van de traditionele partijen, maar die geen Hitler-adepten zijn.

Nation: poging om een kaderorganisatie op te zetten

Een aantal figuren in radicaal-rechtse kringen erkent de problemen van het FN en wil een poging doen om een kaderorganisatie uit te bouwen. Vooral de groep Nation lijkt zich daarop te richten.

Nation is een extreem-rechtse Franstalige groep die voortkomt uit de gewelddadige neo-fascistische groepen uit de jaren 1970-80, onder meer Assaut en Agir. Nation baseert zich op racistische haat en gewelddadige acties van die groepen.

Zo is er Hervé Van Laethem, één van de leiders van Nation, die een historische leider van de gewelddadige groep Agir was (die groep had banden met de verboden privémilitie VMO toen die probeerde om ook een Franstalige groep op te zetten). In de jaren 1980 werd Agir opgezet, in 1994 werd het ontbonden.

De groep rond Van Laethem vormde hierop onder meer het "Actiecomité Rudolf Hess - België" om de nazi-leider te herdenken. In 2001 nam het deel aan het comité "nationalisten tegen globalisering" waarmee verschillende acties werden opgezet. Op die acties waren er ook militanten van Blood&Honour naast de NSV (studenten van het VB) en zelfs een aantal openlijke VB'ers (zo was de woordvoerder een lokale VBJ-voorzitter). Het waren dezelfde organisaties die in 1997 een actie organiseerden tegen een betoging tegen fascistisch geweld in Brugge.

Nation is aanwezig op activiteiten zoals de jaarlijkse betoging van de NSV waar tal van kleine groepjes hun gewelddadig karakter reeds meermaals hebben aangetoond. Nation nam ook deel aan acties tegen de gay-pride, multiculturele activiteiten, abortus, of voor "de verdediging en het opwaarderen van waarden zoals arbeid en het gezin." In december 2006 deed het zelfs een poging om tussen te komen op een betoging tegen de afdankingen bij Volkswagen Vorst. Voor de gelegenheid had het een frontnaam uitgevonden: "Nationaal Links".

Bij de verkiezingen probeert Nation deel te nemen aan de campagnes van het FNB (Front Nouveau de Belgique). Nation slaagde er in om op een lijst van FNB in 2006 een gemeenteraadslid verkozen te krijgen in Verviers. Het gevaarlijke van Nation is dat geprobeerd wordt om een groep kaders te vormen. Daartoe zoekt het aansluiting bij radicaliserende jongeren, onder meer door zich uit te spreken tegen globalisering (met de “nationalisten tegen globalisering”). Het enorme vacuüm op het vlak van georganiseerde extreem-rechtse krachten in Wallonië en Brussel kan Nation wat ruimte geven om te ontwikkelen. Dat is zeker het geval bij een uitblijven van een grootschalig politiek alternatief op de traditionele partijen langs Franstalige kant.

